

beskriver den menneskefjendske terror og de bevæggrunde, der ligger bag disse modbydelige handlinger. Vi opdaterede og strammede politiets beføjelser.

Nu er der så gået 4 år, og det er rimeligt, at vi med hinanden drøfter, om lovgivningen stadig svarer til de krav, terrortruslen stiller, om foranstaltningerne er hensigtsmæssige. Vi finder, at det er en rigtig fremgangsmåde, som regeringen nu har valgt, at man først lader en embedsmandsgruppe gennemgå hele området og får nedfældet en række anbefalinger, som regeringen så kan se nærmere på og undersøge, om det er ideer, regeringen vil arbejde videre med.

Derudover ønsker vi i Venstre at understrege, at det jo er vigtigt også grundigt at se på, om vi har inddraget tilstrækkelige kræfter til at tackle de skader og ulemper, der følger i kølvandet på en eventuel terror. Forebyggelse og opklaring af terroren er vigtig, men der skal også være et beredskab til at tage sig af de mennesker, der måtte komme til skade eller bliver hjemløse. Der skal også være ressourcer til at genoprette f.eks. forsyningerne, og det kræver ikke bare en terrorplan for politiet og sygehusvæsenet, men inddrager jo større skader, der sker, des flere frivillige kræfter f.eks. fra hjemmeværn, beredskabscentre og de frivillige beredskabsforbund, der skal hjælpe de nødstedte og være med til at genoprette normale tilstande.

I Venstre finder vi ikke, at rapporten er et tilstrækkeligt beslutningsgrundlag for lovgivning, og vi er tilfredse med, at regeringen nu er kommet med, hvad vi kan kalde en køreplan. Vi er tilfredse med, at der først skal ses grundigt på, hvordan der kan udarbejdes lovforslag, eller endog at der yderligere skal udvalgsarbejde til.

Der er jo tale om en rapport, der vedrører terror, og vi ønsker i Venstre i dag at understrege, at det er de nødvendige foranstaltninger, der vedrører terror, som vi ønsker at drøfte, når regeringen er klar til at komme med mere konkrete forslag. Vi vil allerede i dag klart sige, at forebyggelse og bekæmpelse af terror ikke skal blandes sammen med forebyggelse og bekæmpelse af anden organiseret kriminalitet. Det er tale om to meget forskellige områder, og der er tale om forskellige typer kriminelle.

Som det fremgår af straffelovens § 114 om terror, skal gerningsmændene være mennesker, der ønsker at destabilisere samfundet. Der er altså ikke tale om sådan almindelige rockere eller organiseret kvindehandel, for nu bare at nævne nogle kriminalitetsformer. Og skal der stadig

være tillid til efterretningstjenesterne, og skal der stadig opereres med to forskellige regelsæt, er det vigtigt, at der også i politiets organisation er en klar skillelinje, ellers frygter vi, at tilliden til politiet, herunder PET, svækkes.

Vi lægger således afstand til de forsøg, der i den offentlige debat er gjort på at blande terror og anden kriminalitet sammen og gøre alt til terror. Der er jo en grund til, at terrorbestemmelsen blev formuleret, som den blev.

Rapporten, vi drøfter i dag, indeholder forskellige tanker om flere beføjelser til politiet og tilsvarende indskrænkninger i lovlydige borgers frihed. Disse tanker rejser meget principielle spørgsmål, ikke mindst for et liberalt parti. Der er tale om en vanskelig balancegang mellem sikkerhed og retssikkerhed, for nu at citere statsministeren. Den balance diskuterede vi i 2002, og med de stramninger, der blev vedtaget dengang, er balancegangen ikke blevet lettere.

Om der overhovedet set fra et liberalt grundsyn forsvarligt kan ske flere indskrænkninger i borgernes rettigheder, nødvendigvis efter Venstres opfattelse, at en række spørgsmål er belyst. Det skal kunne dokumenteres, at indskrænkningerne i borgernes rettigheder er nødvendige, og om de har effekt. Der skal i sådan et forslag også foreligge en model til, hvordan sådanne indskrænkninger i borgernes frihed indhegnes. Statsministeren har selv talt om bifangst, og det er præcis det, der er problemet, at går man bort fra tanken om, at det kun er mistænkte, der f.eks. aflyttes og på anden måde overvåges, jamen så kræver det jo et svar på, hvad der bliver af de data, der vedrører lovlydige borgere.

Kl. 16.20

Et andet spørgsmål, der også må besvares, er det simple, men måske oversete i debatten: Hvor får politiet egentlig ressourcer fra, hvis der indsamles mængder af datamateriale vedrørende lovlydige borgere?

Politiet har ikke endeløse mængder af ressourcer, og i jo højere grad ressourcerne skal bruges til at bearbejde data om lovlydige borgere, hvis det er det, man vil, i desto højere grad bliver der jo mindre ressourcer til at tage sig af de kriminelle. Helt bortset fra spørgsmålet om, hvor langt et liberalt parti kan gå med hensyn til indskrænkninger i borgernes frihedsrettigheder, mangler der et svar på, hvor ressourcerne skal komme fra, hvis politiet overdynges med data om almindelige, fredelige borgere.

Som det skulle fremgå af det, jeg har sagt, bestræber vi altså ikke rapporten som et egentligt